

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση T-47/12

Intesa Sanpaolo SpA
κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος EQUITER — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα EQUINET — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Ουσιαστική χρήση του προγενεστέρου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Περίληψη — Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2014

1. Κοινοτικό σήμα — Παρατηρήσεις τρίτων και ανακοπή — Εξέταση της ανακοπής — Απόδειξη της χρήσεως του προγενέστερου σήματος — Μερική χρήση — Συνέπειες

(Κανονισμός 207/2009 του Συμβουλίου, άρθρο 42 § 2)

2. Κοινοτικό σήμα — Δικονομικές διατάξεις — Αιτιολόγηση των αποφάσεων — Άρθρο 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009 — Ταυτόσημο περιεχόμενο με το περιεχόμενο του άρθρου 296 ΣΛΕΕ

(Άρθρο 296 ΣΛΕΕ· κανονισμός 207/2009 του Συμβουλίου, άρθρο 75, 1η περίοδος)

1. Διαδικασία ανακοπής βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, για το κοινοτικό σήμα, έχει ως αντικείμενο να παρέχει στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) τη δυνατότητα να εκτιμά την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως, η οποία, σε περίπτωση ομοιότητας των συγκρουόμενων σημάτων, συνεπάγεται την εξέταση της ομοιότητας μεταξύ των προϊόντων και υπηρεσιών που προσδιορίζονται από τα σήματα αυτά. Στο πλαίσιο αυτό, αν το προγενέστερο κοινοτικό σήμα χρησιμοποιήθηκε για μέρος μόνο των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίστηκε, τότε, για τους σκοπούς της εξετάσεως της ανακοπής, θεωρείται καταχωρισμένο μόνο για το μέρος αυτό των προϊόντων ή υπηρεσιών, κατά το άρθρο 42, παράγραφος 2, τελευταία περίοδος, του κανονισμού 207/2009. Στο ίδιο αυτό πλαίσιο, πρέπει επίσης το τμήμα προσφυγών να εκτιμήσει, σε περίπτωση κατά την οποία η απόδειξη της χρήσεως παρασχεθεί μόνο για μέρος των προϊόντων ή υπηρεσιών που εμπίπτουν σε κατηγορία για την οποία καταχωρίστηκε το προγενέστερο σήμα και επί της οποίας στηρίζεται η ανακοπή, αν η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει αυτοτελείς υποκατηγορίες στις οποίες εμπίπτουν τα προϊόντα και υπηρεσίες για τα οποία αποδεικνύεται η χρήση, οπότε θεωρείται ότι η εν λόγω απόδειξη παρασχέθηκε αποκλειστικώς για την υποκατηγορία αυτή προϊόντων ή υπηρεσιών, ή, αντιθέτως, αν οι υποκατηγορίες αυτές δεν μπορούν να γίνουν δεκτές.

Κατά συνέπεια, η αποστολή που συνίσταται στην εκτίμηση του αν το σήμα το οποίο προβάλλεται προς στήριξη ανακοπής αποτέλεσε το αντικείμενο ουσιαστικής χρήσεως κατά το άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 περιέχει δύο αρρήκτως συνδεδεμένα μεταξύ τους μέρη. Το πρώτο άπτεται της αποδείξεως του κατά πόσον το σήμα αυτό αποτέλεσε αντικείμενο ουσιαστικής

χρήσεως στην Ένωση, ακόμα και υπό διαφορετική μορφή, η οποία πάντως δεν αλλοιώνει τον διακριτικό χαρακτήρα που έχει το εν λόγω σήμα με την καταχωρισθείσα μορφή. Το δεύτερο άπτεται της αποδείξεως των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίστηκε το προγενέστερο σήμα και επί των οποίων βασίζεται η ανακοπή, τα οποία αφορά η αποδεδειγμένη ουσιαστική χρήση.

(βλ. σκέψεις 20, 21)

2. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψη 24)